

Oral History Kosovo

IZVOD IZ INTERVJUA

[Dug intervju usmene istorije sa pripovedačicom je vođen 22. maja 2021. u Prištini. Na zahtev pripovedačice za anonimnost, uklonili smo identitet.]

Intervjuerka: Reci mi, koliko dece imaš?

Sagovornica: Četvoro.

Intervjuerka: Kad si rodila prvo dete?

Sagovornica: Prvo dete, bogami, stariji sin će napuniti sad, 1. aprila, 46 godina.

Intervjuerka: Rodila si ga sa 17-18 godina?

Sagovornica: Da, toliko sam imala. Veruj mi da sam ga kući rodila, prvo dete u to vreme, da.

Intervjuerka: Ispričaj mi malo, kako?

Sagovornica: Rodila sam ga kući, bila sam trudna, išla sam kod doktora na kontrolu, on mi je rekao: "Imaš vremena", znaš: "Imaš vremena". Kad sam otišla u bolnici, kaže mi doktor: "Hajde", reče: "možeš da budeš tu jedno tri-četiri dana, možda se porodiš, kad si već došla iz sela", kaže mi, znaš, "da se ne maltretiraš, bićeš tu nedelju dana i videćemo da li ti je vreme da rodiš". Bila sam tu nedelju dana, "Bogami", kaže: "nije ti vreme". Opet me puste, odem kući. Nakon nedelju dana, hvala Bogu, rodila sam prvog sina, dete. Kući.

Intervjuerka: Kako?

Sagovornica: Dobila sam bolove. Bilo je podne, ručali smo. Tu je bila sestra mog muža, samo su tu sestru imali, ona je umrla. I kaže, jer smo je zvali sestru, jer je samo jedna ćerka bila, i imali su dva brata. Kaže: "Sestro", kaže: "hoću da idem kući, došla sam pre dve nedelje", kaže: "na odmor bogami",

kaže: “ti se još nisi porodila”, kaže: “volela bih da budem tu”, znaš, “i pomogla bih ti”. Bogami, dok je izgovarala te reči, dok smo ručali, odjednom sam dobila bolove, u momentu. I ustala sam, bilo me je sramota jer je tu bio svekar, on je muškarac. Ustala sam i izašla napolje, kaže mi svekrva: “Šta se desilo?” Kažem joj: “Nije mi dobro”. Nisam ništa znala o bolovima jer mi je bilo prvo dete, samo sam osetila da sam se ukočila. Oni su brzo završili sa hranom, izašli su. Ja sam hodala, hodala po dvorištu, čim bi me hvatali bolovi ja bih se držala za jedno drvo, i odmarala sam opet, opet. U 15 do pet sam rodila dete. Ušli smo unutra...

Intervjuerka: Kako, kako još jednom?

Sagovornica: 15 sati uveče, u 15 do pet [16:45] sam rodila sina. Od, tu negde dva sata sam imala bolove, posle podne. Ušli smo unutra, i kaže mi svekrva, ovde me je mnogo bolelo znaš, preko, ona jedna mi je držala kolena i rekla: “Možda ti malo” znaš “pređu bolovi”. Bolovi su bili sve veći, i došlo je vreme da rodim, moleći Boga, moleći Boga. Zaova je bila tu, ona mi je pomagala kao doktorka, samo je rekla: “Napreži se, duboko diši, duboko diši” i rodila sam sina, prvo dete kući.

Uzela ga je, jetrva mu je odsekla pupčanu vrpcu. Prvo se pobrinula za bebu, a zatim polako nisam znala šta se dalje dešava, rekla mi je: “Sestro, imaš još jedan problem”, “Šta imam?” Rekla je: “Moraš da izbaciš posteljicu”. I rekla je: “Duvaj”, znaš one posude za vodu napravljene od gline. “Duvaj”, kaže: “jako u to i izaći će posteljica”. Dunula sam tri puta i laknulo mi je. I to je bio problem jer: “Ako natekne”, kaže: “mogla bi da umreš”. I Bog mi je pomogao, očistio me je. (smeje se) Legla sam sa detetom u krevet i od tog dana više nikad nisam imala problema.